

SPORT

A döntőkről

A női nyolcasoknál az NDK-beliék végig vezetve diadalmaskodtak, bár a hajrában nem tudták tartani korábbi ritmusukat, az utolsó 500 métert a szovjet és a francia egység is gyorsabban tette meg.

A kisdöntőben szereplő magyar egységek közül a Keller Gabriella, Szabó Agnes kétpárevezős duó és az egypárevezősök közül Prokop Margitt csak utolsó lett futamában, tehát egyaránt tizenkettedikek. A négypárevezősök harmadikként futott be, vagyis összességében a kilencedik helyen zárt.

A női döntők és kisdöntők magyar érdekességei eredményei:

Kétpárevezős: 1. NDK 7:56.69 p.; 2. Szovjetunió 8:04.83; 3. Csehszlovákia 8:07.75; ... 12. Magyarország (Keller Gabriella, Szabó Agnes) 9:09.23; kormányos nélküli kettes: 1. NDK 8:42.23 p.; 2. Bulgária 8:44.59; 3. Szovjetunió 8:47.18; ... 6. Magyarország (Dávid Dorottya, Fodor Agnes) 9:10.44. Egypárevezős: 1. Julija Olejnyik (Szovjetunió) 8:38.38 p.; 2. Thekla Luka (Görögország) 8:43.00; 3. Diana Todorova (Bulgária) 8:47.18; ... 12. Prokop Margitt (Magyarország) 9:50.42. Négypárevezős: 1. NDK 7:22.73 p.; 2. NSZK 7:24.00; 3. Szovjetunió 7:24.93; ... 9. Magyarország (Szalay Veronika, Remsei Mónika, Mamuzsich Agnes, Fehér Zsuzsanna) 8:05.49.

A csapatvezetőknek lett igazuk, hogy a férfiverse nyek esetében a halasztás, a későbbi kezdés mellett voksoltak, mert az esti órákra valamelyest csendesedett a szél. A nézők többsége szerencsére vállalta a több mint háromórás tétlen várakozást, így a férfifinálék is több ezer érdeklődő jelenlétében zajlottak.

A szervezők remek technikai berendezéseiknek köszönhetően azt is megvalósíthatták, hogy gond nélkül felgyorsítsák a futamok lebonyolítását: még célba sem ért az egyik mezőny, már indították az újabbat. Így aztán jó másfél óra alatt lepergett a 16 nagy-, illetve kisdöntő.

A női helyosztókhoz hasonlóan a férfiaknál is a keletnémetek vitték a prímet, három számban végeztek az élen, a szovjeteknek két, míg a nyugatnémeteknek, a jugoszlávoknak és a briteknek egy-egy aranyérem jutott. A medálgyűjtők táborába léptek az olaszok, a csehszlovákok, a románok, a franciák, a bolgárok és a görögök is.

A magyarok csak a kisdöntőkben voltak érdekelték, a kormányos nélküli négyes (Lenkey, Pacor, Árvai, Fekete) nagy hajrával szinte csak a célba előzte meg a szovjet egyseget, s lett nyolcadik, míg a kétpárevezős futamában ötödikként teljesítette a 2000 méteres távot, s ezzel összesítésben övök a 11. hely.

Az eredményhirdetésre már sötétben, reflektorfényénél került sor. Az érme kiosztását követően Thomas Keller mondott zárobeszédet, melyben dicsérte a szervezők teljesítményét, s a jól végzett munka elismeréseként FISA-emlékérmet nyújtott át a szervezőbizottság három tagjának, Breinich Miklósnak, a magyar szövetség elnökének, Czako Csaba főtitkárnak és Fekete Tibornak, a szervezőbizottság elnökének.

Véget ért az V. ifjúsági evezős világbajnokság

A hét végén már a Nap támadott

Megborzongtam, amikor egy 14 éves kislány, Kovács Zoltán hanyatt zuhant az első eredményhirdetésekor a betonlépcsőkre. A néhány ezer forintos embermagaságú tápei gyékényvázába varázsolt virágkosarat lökte maga alá, szerencsére. Ez a gyermek az eredményhirdetés felvezetője volt. Dicsőség ez neki s ahogy egy sportemberhez illik, kökéményen teljesítette feladatát.

Megkérdeztem, hogy hány fok lehetett tegnap délelőtt

egyik vezetője a gomblyukában fogja viselni. Történt, hogy az egyik román kislányt a mentőautóban ke- restem meg; őt oxigénnel élesztgették. Tisztelettel és kellő tapintattal beszéltem a doktornővel, mikor is megjelent egy fiatal kislány, aki közölte, hogy azonnal hagyjam el a fehér autót. Nem sokkal később megjelent az az úr is, aki adta ezt az utasítást, és elmondta nekem, hogy amíg drasztikusabb intézkedést nem hoz, távozzak. Kérem vala-

Temesvári Mihályt, az Atikövizig munkatársát, is meg kell említeni. Meg kell említeni, mert dolgozóival olyat tett a világbajnokság sikere érdekében, ami nem látszik, de ha bármit is elmulasztottak volna, látszana tevékenységük hiánya. Amikor partra ültem a ki- rendelt szakemberekkel, vezetőikkel, tényleg nem hittem, hogy fontos lehet egy indítómozgás gyalulása, leszögezése, a könnyűbúvárok jelenléte, de rájöttem a döntőn, hogy ezek a „háttér-

Nyolc boldog lány és a tartalékok

Sipos István felvételei

a gróf Széchenyi István evezőspályán. A bennfentek elmondták, hogy írhatok nyugodtan 23-30 fokot, de ez az égedta világon semmit nem jelent, ugyanis a párás levegőben a Nap szűrő tüze mérhetetlen. Ezt a kislányt meglátogattam a betegszobában és vizes hajfűrtjeit simogatva megkérdeztem, hogy emlékszel-e arra, hogy ki locsolta a fejedet a Maty-éri vízzel.

— Igen. Ott áll a bácsi mellett a doktor, ő.

Megjegyeztem, hogy nem vagyok doktor és nem a mellettem álló orvos locsolt téged.

— Ne tessék haragudni, én csak egy szürke homályt láttam, azt mondják, hogy elájultam.

— Hogy vagy?

Mögöttem két orvos válszolt Kovács Zoltán helyett: a kislány jól van, az előbb árulta el, hogy ma még egy falatot nem evett. Látja asztalán a körtéket, almákat, barackokat, kínáltuk üdítővel, de ezeket visszautasítja. Kérem, uram, ne aggódjon, hamarosan kimehet a betegszobából.

— Zolikám, visszamész az eredményhirdetéshez?

— Természetesen, ezzel bíztak meg.

Soha nem tudtam felmérni, hogy milyen energiát igényel az evezés. Izgatottan néztem a román, a csehszlovák, az NDK-beli vagy a szovjet, ausztrál, japán sportolókat a célba érkezést jelentő duda hangja után: hanyatt feküdtek, eldobták evezőjüket, teljesen kimerültek. Az Atikövizig könnyűbúvárainak sajnos, rengeteg munkájuk akadt, teteték dolgukat, mentették az embereket, a versenyzőket. Amit viszont most írógépbe diktálok, nem hiszem, hogy a Magyar Evezős Szövetség

mennyi olvasómat, nehogy félreértsek, nem saját panaszomat hírelem, inkább aggodalmamat közlöm, hogy Szeged városának első világbajnokságán ilyen hatalmas szóval nem kellett volna utasítani. Az eddig szóló tudósítás a délelőtti eseményekről szól.

Délután megkérdeztem Thomas Kellert, a FISA, a Nemzetközi Evezős Szövetség elnökét, hogyan értékelte a szegedi V. ifjúsági evezős világbajnokságot. Természetesen arra voltam kíváncsi, hogy lát-e reális esélyt arra, hogy néhány éven belül ez a szegedi pálya lehessen házigazdája a felnőtt evezős világbajnokságnak.

— Nem adok kiterő választ. Amit itt Szeged határában tettek a magyarok, az minden igényt kielégít. A pálya iránti kétségeimet talán az időjárás befolyásolta... A szervezés hibátlan, noha mondhatnék egy-két dolgot, amit észrevettem, de azok egyszerűen elszűrülnek egy világverseny esetében.

Hátul a víznek, az érem birtokában

Súlyemelő ob Illés ezüstérmes lett

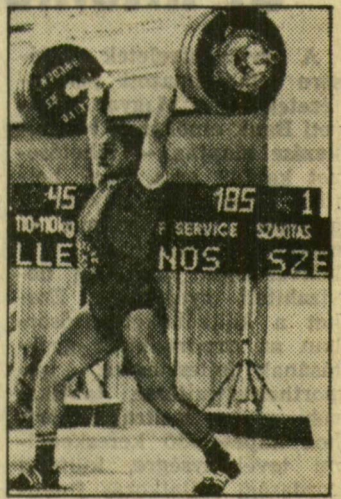
Szép hazai sikerrel ért véget az országos súlyemelő-bajnokság háromnapos küzdelme az Etelka sori csarnokban. Szombatra a „súlyos emberek” vetélkedője maradt, melyben a Szeged SC Illés révén volt érdekelt, a 110 kg-ban. A másik kategória a +110 kg volt.

A 110 kg-osok versenyében az MTK-VM-es Kertész már a szakításban 10 kg-ot rávert a hazaiak „üdvöskéjére”, aki viszont 5 kg-os előnyre tett szert a nyíregyházi Molnárral szemben. Kertész következetes maradt önmagához, és a lökésben is 10 kg-mal ért el jobb eredményt, mint Illés. A szegedi fiú is tovább növelte előnyét nyíregyházi riválisával szemben, ugyanis legjobb lökésgyakorlatával 15 kg-mal ért el többet. Így az a fura helyzet állt elő, hogy az első és a második, illetve a második és harmadik versenyző között egyaránt 20–20 kg lett a különbség. Ez viszont azt eredményezte, hogy Illés súlycsoportjában a felnőtt bajnokság ezüstérmét szerezte meg.

A +110 kg-osok versenyében a Húsiari SE súlyemelője — esélyeshez méltóan — Oláh magabiztosan nyert. A DVTK-s Hírszkóra 32,5 kg-ot licitált rá az összesítésben! Itt csak a második és harmadik helyezett között volt nagy a csatározás. Hírszkó mindössze 2,5 kg-mal előzte meg Halászt (THAC).

A verseny végén rövid beszélgetésre ültünk le a Szeged SC edzőjével, Ördög Istvánnal. Arra a kérdésemre, hogy mennyire elégedett a szegedi versenyzőkkel, a következőket mondta:

— Három érmet tervezünk, és ez be is jött. Az egy ezüsttel és a két bronzal elégedettek lehetünk, bár az érme elosztását — úgy belül — egy kicsit más- képpen is el tudtuk volna képzeln. Lehetett volna ez egy-egy arany-, ezüst- és bronz- is. A reális hely-

Illés János így győzte le az általános tömegvonzást...

zetértékelés azonban nem ezt mutatta. Az eddigi nagy versenyek és terhelések után, ami keményen igénybe vette Kocsis és Horváth erejét, a két bronz is szépen csillog. Amit Illéstől elvartunk, azt ő is teljesítette. Tehát, mindenkivel elégedett vagyok, csak gratulálni tudok a versenyzőinknek. Igen sokan segítettek az ob sikeres lebonyolításában, s nagy segítséget adott a Badacsonyi Állami Gazdaság Vinoszerviz budapesti kirendeltsége, mint támogató.

A sajtó munkájához pedig Ördög István adott hathatós támogatást. Pedig volt elég gondja-baja, mégis készségesen segített nekünk mindenben.

A szombati verseny eredményei:

110 kg, bajnok: Kertész (MTK-VM) 365 kg. (165+200). Edző: Jancsikics István. 2. Illés (Szeged SC) 345 kg. (155+190). Edző: Ördög István. 3. Molnár (NYVSSC) 325 kg. (150+175).

+110 kg, Bajnok: Oláh (Húsiari SE) 350 kg. (150+200). Edző: Szalai György. 2. Horskó (DVTK) 317,5 kg. (142,5+175). 3. Halász (THAC) 315 kg. (147,5+167,5).

I. L.

Sportgála Sándorfalván

Ismét érdemes volt meg- rendezni...

Közel 4 ezren voltak kíváncsiak tegnap a sándorfalvi sportgálára, amit az idén második alkalommal rendezett meg a helyi sportkör.

Színes, változatos program szórakoztatta a megjelenteket, akik három labdarúgó-mérkőzést láthattak. Szórakozásukhoz hozzájárult a helyi Budai Sándor citerezenekar, s láthatták Vincze Lillát, a Napóleon Boulevard szökevényesnőjét. A non stop műsort a délután egy órakor kezdődő Sándorfalva öregfiúk—SZVSE öregfiúk-mérkőzés vezette be. A találkozózt a vendégek nyerték 2-1-re. Góllövő: Sándor, Szamosvölgyi, ill.: Széll F. A folytatásban a megyei I. osztály válogatottja lépett pályára a Szeged SC II. ellen. A vendégek nyertek 2-0-ra, Vass és Kószó góljaival.

A slágermérkőzést a helyi — megyei I. osztályban szereplő — gárda vívta az NB I-es Videotonnal. A székesfehérváriak dicséretére legyen mondva, hogy komplett csapatukkal álltak ki az összesítésben. Amikor megkérdeztük Kaszás Gábert, a vendégek vezető edzőjét, miért vállalták az összecsapást egy héttel a bajnoki rajt előtt, azt mondta: a sportbarátság mindennél többet ér! Magyarazatként hozzátette: Keresztúri Istvánhoz, a helyi tsz elnökéhez sportbaráti szálak fűznek.

A vendégek tényleg komo-

lyan vették a mérkőzést, és 9 góllal terheltek meg a hazaiak hálóját. Tintár (4), Csucsánszki (3), Petres (2) góljaira Ludányi válaszolt. Így alakult ki a 9-1-es végeredmény.

A slágermérkőzés szünetében kedves ünnepség zajlott le. Hegedűs Andrást — a község ismert sportembere — negyedévszázados munkájáért a „Kiváló társadalmi munkáért” miniszteri kitüntetéssel jutalmazták.

A továbbiakban a szurkolók szavazata alapján jutalmat vehetett át a legjobb sándorfalvi felnőtt játékos: Dékány János, és ifjúsági játékosként: Miklós István. A két labdarúgó a Keresztúri István által alapított 30 000 Ft-os pénzdíj kamatát, hat-, illetve négyezer forintot vehetett át. Kakusi Jánosnak a sport terén kifejtett munkásságáért Kónya József, a helyi tanács elnöke adott át jutalmat.

A monstreműsorban tombola is volt. A Dacia személygépkocsit a 4145, a színes tv-t a 4519, a japán kismotort a 3601, a faliórát az 1057-es, a háztartási robotgépet az 1781-es, a bárányt az 1924-es, a kempingkerékpárt a 406-os sorsjegy nyerte. Nem jelentkezett a nyereleményért a női kerékpár (5053. számú sorsjegy) tulajdonosa. A kempingágyért (391), a hollóházi vázáért (971), a Sokol rádióért (1865), és egy plüss játékkutyáért (5638) sem jelentkeztek. E nyerelemények átvevői Sándorfalván, a tsz-irodában!

Ács S. Sándor